

عنوان مقاله:

کاربرد روش های متفاوت مصرف هیومیک اسید و غلظت های عصاره جلبک دریایی به منظور بهبود اجزای عملکرد گیاه شبلیله (Trigonella foenum-graecum)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجتبی ابوحمره - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر ری، رشته آگروتکنولوژی

علیرضا پازکی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر ری، رشته آگروتکنولوژی

رضا منعم - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر ری، رشته آگروتکنولوژی

خلاصه مقاله:

بهبود تولید محصولات زراعی تحت کمبود مواد غذایی، به مدیریت خوب نهاده ها در زمان، مقدار، شکل و شناسایی مراحل مهم فیزیولوژیکی و مکانیسم های دفاعی گیاهان برای اجتناب از کمبود مواد غذایی نیاز دارد. در ارتباط با همین موضوعات اطلاعات کمی در خصوص تأثیر اسید هیومیک و عصاره جلبک دریایی در مراحل مختلف رشد با هدف تأمین مواد غذایی در راستای کشاورزی پایدار در گیاهان و از جمله شبلیله در دسترس می باشد. به منظور بررسی اثرات متقابل روش کاربرد اسید هیومیک و عصاره جلبک دریایی در مراحل رشد رویشی و زایشی بر برخی صفات تعداد شاخ گل دهنده، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن 1000 دانه شبلیله، این پژوهش در مزرعه ای واقع در فیروزکوه اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل چهار سطح روش مصرف اسید هیومیک (عدم مصرف، مصرف در آب آبیاری در تمامی مراحل، محلول پاشیدر سه مرحله و استفاده توأم با آب آبیاری در تمامی مراحل و محلول پاشی در سه مرحله رشدی با غلظت یک در هزار) به عنوان عامل اصلی و ترکیب فاکتوریلی از سه سطح مصرفی غلظت عصاره جلبک دریایی (عدم کاربرد و استفاده با غلظت 0/5 و 1 در هزار به صورت محلول پاشی) به عنوان عامل فرعی بودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر برهمکنش نوع روش مصرف اسید هیومیک با نوع متفاوت غلظت های عصاره جلبک دریایی بر صفات تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف گیاه و وزن 1000 دانه شبلیله در سطح ($p < 0.01$) معنی دار گردید. همچنین نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر نوع روش مصرف اسید هیومیک به همراه نوع متفاوت غلظت های عصاره جلبک دریایی بر صفات تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف گیاه و وزن 1000 دانه بوته شبلیله معنی دار گردید (جدول 4-5). نتایج مقایسه میانگین نشان داد که در اکثر ترکیبات تیماری، کاربرد اسید هیومیک و عصاره جلبک دریایی باعث افزایش تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن 1000 دانه گردید. به گونه ای که بیشترین تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف در بوته و وزن 1000 دانه در شرایط روش مصرف هیومیک اسید به صورت آب آبیاری همراه با محلول پاشی در برهمکنش با کاربرد 0/5 و 1 گرم عصاره جلبک دریایی در 1000 گرم آب به دست آمد. نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر نوع روش مصرف اسید هیومیک (A) به همراه نوع متفاوت غلظت های عصاره جلبک دریایی (B) و اثر برهمکنش $A \times B$ برصفت تعداد شاخه گل دهنده شبلیله معنی دار گردید. مقایسه میانگین اثر برهمکنش اثر نوع روش مصرف اسید هیومیک و نوع متفاوت مصرفی غلظت های عصاره جلبک دریایی نشان داد که روش مصرف اسید هیومیک به صورت آب آبیاری همراه با محلول پاشی در برهمکنش با کاربرد 0/5 و 1 گرم عصاره جلبک دریایی در 1000 گرم آب باعث افزایش تعداد شاخه گل دهنده شبلیله گردید.

کلمات کلیدی:

هیومیک اسید، عصاره جلبک دریایی، تعداد شاخه گل دهنده و وزن 1000 دانه شبلیله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133121>

